

เ ล่า เ ท่า ที่ ร ู้ ...

การหาขนาดกระแสลัดวงจรด้านแรงต่ำ

อ่านหนังสือเรียนมาแล้วเท่าที่รู้การหาขนาดกระแสลัดวงจรด้านแรงต่ำ... เรื่องไม่ได้มีปัญหาอะไรที่ต้องแก้ไขหรือปรับปรุงใดๆ แต่ผู้เขียนมีความเห็นว่า เรื่องนี้มีการพูดถึงทุกครั้งที่จะเขียนลงไปแบบของคนออกแบบหรือเมื่อเวลาจะสั่งซื้อเซอร์กิตเบรกเกอร์ของผู้รับเหมา บางครั้งในทำนองที่ว่าหากขนาดของค่า IC ลดลงจากนี้สัก 4 หรือ 5 kA ก็ดีนะซึ่งได้สามารถเลือกรุ่นนี้ได้ หรือชักจะสงสัยว่าค่า kA ที่เขียนไว้ในแบบนั้นเป็นค่าที่เกินไปมากหรือไม่ ก็เซอร์กิตเบรกเกอร์ที่บ้านเราใช้งานกันอยู่นี้ บ้านเราผลิตเองครบกระบวนการไม่ได้เลือกรุ่น เลยทำให้คิดว่าจะไปซื้อรุ่นที่มีค่า kA สูงๆ ไปทำไมให้ต้องสูญเสียเงินตราไปต่างประเทศ หรืออาจจะมีคำถามอื่นๆ อีกมากมาย รวมทั้งคำถามที่ผมเคยถามตัวเองเมื่อนานมาแล้วว่า อะไรกันนะที่พูดกันว่าค่ากระแสลัดวงจรที่ infinite bus บางทีก็ดียิ่งกว่า ค่ากระแสลัดวงจรที่ 250 MVA บ้าง 350 MVA บ้าง หรือบ้างก็ 500 MVA แล้วก็ยังบอกว่า ค่า MVA นี้มาจากการไฟฟ้าตอนนั้นรู้สึกว่าจะ เห็นท้อซิฟิควอร์ไฟฟ้าคงห่างไกลความเป็นตัวเรามากเหลือเกินกว่าตอนที่จบมาใหม่ๆ ว่า ความรู้มีเต็มเปี่ยมดูจะออกแนวร้อนวิชาด้วยซ้ำไป เอาเข้าจริงความรู้มีเพียงศัพท์แสงที่ซับซ้อนเมื่อต้องการจะสื่อสาร โดยการพูดเรื่องยากๆ ยากจนเราเองยังรู้สึกว่ายากเลย ส่วนเรื่องง่ายก็พูดชะงักไปด้วย เลยนึกแล้วละอายใจอยู่ไม่น้อย นานาความที่อยากรู้เรื่องนี้เป็นจริงเป็นจังจึงได้เวลาคุยของหนังสือหาหนังสือคงต้องเริ่มที่หนังสือเรียนน่าจะทำได้อ่านกันบ้างโชคเป็นของผมครับได้มาเล่มหนึ่งตรงเป๊ะเลย ชื่อหนังสือการออกแบบไฟฟ้า - กรุงเทพฯ : กิซซี่ พรินต์ติ้ง, 2545 ผู้เขียนคือ อาจารย์ประสิทธิ์ พิกยพัฒน์ หนังสือนี้มีดรรชนี 621.3192 เลขอ้างอิง ISBN 974-9940-01-6 เล่มที่ผมใช้ประกอบการเขียนบทความนี้เป็นเล่มที่พิมพ์ครั้งที่ 2 ปีที่พิมพ์ 2548 ผมไม่ทราบว่ายานอาจารย์ท่านได้ปรับปรุงหนังสือเล่มนี้เป็นเล่มต่อมามีอีกหรือไม่ หวังว่าคงไม่ตกข่าวนะครับสำหรับเรื่องนี้...

เริ่มต้นด้วยการกำหนดขอบเขตที่จะเล่าให้อ่านก่อนนะครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องของขนาดของค่ากระแสลัดวงจรโดยกำหนดแหล่งจ่ายไฟมาจากการไฟฟ้าที่มีค่าความสามารถในการจำหน่ายกระแสลัดวงจร 250, 300, 350, 500 MVA ข้อมูลนี้มาจาก "MEA, PEA system, 3 phase fault level... up to year 1993" (ข้อมูลนี้อ้างอิงจากหนังสือ "high voltage power cables and their applications" ของ phelps dodge, 1987) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงขนาดของ fault level ที่เคยใช้งาน

Installed capacity	Fault level
PEA's 11 & 22 kV	250
PEA's 33 kV	300
MEA's 12 kV	350
MEA's 12 kV (network area)	500
MEA's 24 kV	250

หมายเหตุ: ปัจจุบันนี้ค่าต่างๆ เหล่านี้อาจเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ก่อนนำไปใช้งานขอให้ท่านผู้อ่านได้โปรดตรวจสอบกับการไฟฟ้าในเขตพื้นที่ของท่านว่า ความสามารถในการจ่ายกระแสลัดวงจรมีค่าเท่าไร หากท่านผู้อ่านได้ข้อมูลแล้วจะกรุณาแจ้งผู้เขียนจักเป็นพระคุณยิ่งเพราะอยากทราบเช่นกัน แล้วจะได้นำไปใช้เพื่อลดขนาดกระแสลัดวงจรของเซอร์กิตเบรกเกอร์ที่จะใช้ หากเล็งเห็นขนาดที่คาดว่าจกคลงได้

ในการเขียนบทความครั้งนี้ขอเพิ่มการลัดวงจรที่ infinite bus เข้าไปอีกหนึ่งกรณีที่เราจะเรียนรู้ไปด้วยกันดังนั้นแหล่งจ่ายไฟหรือการไฟฟ้าที่สามารถจ่ายกระแสลัดวงจรทางด้านแรงดันกลางเราจะคำนวณที่ 250, 300, 350, 500 และ infinite bus รวมเป็นห้าค่า ก่อนที่จะเริ่มการคำนวณผู้เขียนอยากจะเสนอข้อมูลทางด้านหม้อแปลงไฟฟ้าเนื่องจากงานนี้เราสนใจกระแสลัดวงจรทางด้านแรงต่ำซึ่งต้องตกลงกันก่อนว่าเป็นด้านแรงต่ำที่ขนาด 400/230 V และมีคุณสมบัติที่เสนอเป็นตัวอย่างของบทความนี้ดังตารางที่ 2 (นำมาจากตารางที่ 11.2 ของหนังสือที่อ่านมาวันนี้) ดังนี้

**ตารางที่ 2 แสดงคุณสมบัติบางอย่างของหม้อแปลง
ที่จะใช้ประกอบการคำนวณ**

พิกัดหม้อแปลง (kVA)	%Zk	Pls (kW)
315	4	3.9
400	4	4.6
500	4	5.5
630	4	6.5
800	6	11.0
1000	6	13.5
1250	6	16.4
1600	6	19.8
2000	6	24.0
2500	6	26.8

เมื่อข้อมูลเบื้องต้นพร้อมสรรพแล้วเริ่มการคำนวณหาต้นทุนเลย ขอเริ่ม
ต้นด้วยการกำหนดสถานะการณ์จำลองเป็นอาคารที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่
ของระบบจำหน่ายไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง (เมื่อประมาณปี 1993)
ที่มีขนาดกำลังไฟฟ้าจะจ่ายได้ในขณะเกิดการลัดวงจร 350 MVA ที่
จำหน่ายแรงดัน 12 kV อาคารนี้ออกแบบให้ใช้หม้อแปลงไฟฟ้าชนิด 12
kV-400/230 V ขนาด 1600 kVA มีค่า voltage impedance เท่ากับ 6%
เมื่อหม้อแปลงชุดนี้จ่ายกำลังไฟฟ้าเต็มพิกัดจะมีการสูญเสียเป็นความ
ร้อนเนื่องจากความต้านทานของขดลวดที่กำลังไฟฟ้าเท่ากับ 19.8 kW
จากหม้อแปลงไฟฟ้าได้ออกแบบสายแรงค้ำมายังตู้เมนไฟฟ้าที่ห่างออก
ไป 30 เมตรด้วยสาย NYY ติดตั้งในท่อ HDPE จำนวน 6 ชุดโดยใช้สาย
ไฟฟ้าขนาด 300 ตารางมิลลิเมตร ให้หาขนาดกระแสลัดวงจรหากเกิด
การลัดวงจรในตู้เมนไฟฟ้าที่ขั้วเซอร์กิตเบรกเกอร์สำหรับสายป้อนทาง
ด้านโหลด จากข้อมูลข้างต้นสามารถจัดหมวดหมู่ให้ดูง่ายขึ้นเป็นดังนี้

ก. ระบบจำหน่ายของการไฟฟ้า

$$S''_{ko} = 350 \text{ MVA (fault level) ที่แรงดัน 12 kV}$$

$$U_{nt} = 400 \text{ V}$$

ข. หม้อแปลงไฟฟ้าของอาคาร

$$S_{nt} = 1600 \text{ kVA}$$

$$Z_k = 6\%$$

$$P_{ls} = 19.8 \text{ kW}$$

ค. ขนาดสายแรงค้ำจากหม้อแปลง

$$n = 6 \text{ ชุด (จำนวนสายที่ขนานกันต่อเฟส)}$$

$$q = 300 \text{ ตร.มม. (ขนาดพื้นที่หน้าตัดของสายเมนแรงค้ำ}$$

แต่ละเส้น)

$$l = 30 \text{ เมตร (ระยะที่คิดตั้งสายจากหม้อแปลงมายังตู้เมนแรงค้ำ)}$$

$$\rho = 0.01786 \text{ m}\Omega\text{-sq.mm./m (Cu. Specific resistance at } 20^\circ\text{c)}$$

$$\chi' = 0.08 \text{ m}\Omega\text{/m (Inductive reactance; valid for cable \& 50Hz)}$$

เมื่อเราสามารถทำความเข้าใจความตกลงกันได้แล้วว่า แต่ละประเด็นที่เราสนใจ
อยู่ที่จำนวนต่างๆ เราสามารถนำค่าตัวแปรมากำหนดขนาดเพื่อใช้แทน
ค่าลงในสูตรคำนวณที่จะได้กล่าวต่อไปพร้อมกับการทำความเข้าใจ
ตกลงกันก่อน ต่อไปให้ทุกท่านร่วมจินตนาการว่า เมื่อเกิดการลัดวงจรทาง
ด้านแรงค้ำในตำแหน่งที่โจทย์กำหนด ค่าแรงค้ำทางด้านแรงค้ำเราทราบ
แล้วว่าเท่ากับ 400 โวลต์ จากสูตรคำนวณหาค่ากระแส (i) มีค่าเท่ากับ
 v/z หรือเป็นส่วนส่วนของขนาดแรงค้ำกับขนาดของค่าอิมพีแดนซ์(Z) ใน
ที่นี้เราไม่ทราบค่าอิมพีแดนซ์ เราต้องทำการหาค่าอิมพีแดนซ์ดังกล่าว
ในที่นี้วิธีการต้องทำการหาค่ารีซิสแตนซ์(R) และค่ารีแอคแตนซ์(X)
แต่ละตำแหน่ง โดยที่ทุกค่าต้องถูกย้ายมาอยู่ที่ตำแหน่งทางด้านแรงค้ำ
ต่อไปเราจะเริ่มเรียนรู้ว่า การคำนวณและการย้ายค่าต่างๆ ทั้ง Z, R
และ X ไปรวมกันที่ฝั่งด้านแรงค้ำ เริ่มที่แหล่งจ่ายไฟฟ้าซึ่งในที่นี้คือ
การไฟฟ้า จะมีขนาดของแรงค้ำเป็นค่า $cU_{no}\sqrt{3}$ โดยที่ c คือ ตัว
ประกอบแรงค้ำ เราจะเลือกค่าสูงสุดที่ทำให้เกิดกระแสลัดวงจรสูงสุด
หรือ c_{max} ที่แรงค้ำกลางที่มากกว่า 1 kV จนกระทั่งถึง 35 kV เราจะใช้
ค่า 1.10 โดยที่ U_n มีค่าที่ 12 kV หรือหากที่จังหวัดอยากหาค่าแรงค้ำ
ที่เกิดขึ้นเมื่อมีการลัดวงจรจริงมีค่าเท่ากับ $1.10 \times 12 \sqrt{3}$ ได้ค่าเท่ากับ 7.62 kV
แต่เราจะขอเก็บค่านี้ไว้ในใจก่อนจนกว่าจะรวบรวมสูตรจนครบสรรพ

จึงจะแทนค่าครึ่งเดียวเพื่อเป็นการสับสน ค่าแรงดันนี้ ($cU_{nt}\sqrt{3}$) นำมาคำนวณหาค่าอิมพีแดนซ์ (Z_o) จากสูตร $Z = V^2/P$ ในที่นี้ V เท่ากับ $cU_{nt} / \sqrt{3}$ และ P เท่ากับ S''_{ko} หรือเท่ากับ $\sqrt{3}VI$ หรือเท่ากับ $\sqrt{3}V^2/Z$ เมื่อนำค่า V และ P จะได้ว่า Z_o เท่ากับ $\sqrt{3}[cU_{nt}^2 / \sqrt{3}] / S''_{ko}$ หรือเท่ากับ $[cU_{nt}^2] / S''_{ko}$ ต่อไปพิจารณาว่าการเกิดลัดวงจรทางคานแรงต่ำจะต้องส่งผ่านกระแสลัดวงจรคานแรงสูงส่งต่อไปยังแรงต่ำด้วย turn ratio (t_r) ของหม้อแปลงก็คือค่า $12 \times 1000 / 400$ ในที่นี้จะใช้สัญลักษณ์เป็น t_r เมื่อต้องการย้ายค่า Z_o มาอยู่ทางคานแรงต่ำผ่านค่า turn ratio จะได้สูตรใหม่เป็น $[cU_{nt}^2] / S''_{ko} \times 1 / t_r^2$ พอมาถึงตรงนี้เราจะได้อิมพีแดนซ์ที่มาจากการจำหน่ายไฟฟ้าของการไฟฟ้า และได้ทำการย้ายมาทางคานแรงต่ำแล้ว ก่อนแทนค่าของกระชิบชนิดหนึ่งว่า การวิเคราะห์ยังไม่ใคร่สะเดีคน้ำเท่าใด ท่านใดจักขยายความยินดี แต่ผู้เขียนเห็นว่าเป่ามาถึงที่หมายเกรงจักเขียนเยื่อขอคร่าวๆ อย่างนี้ ขออย่าว่ากันนะครับ ต่อไปขอแทนค่าหาค่า Z_o มีค่าดังนี้

$$Z_o = \{[1.10 \times (12 \times 1000)^2] \times ((400)^2 / (12 \times 1000)^2) / 350 \times 10^6\}$$

; คัด (12x1000)² ออก

จะได้ค่า Z_o เป็นดังนี้

$$Z_o = 1.10 \times 400^2 / 350 \times 10^6 = 0.0005028 \Omega$$

$$Z_o = 0.5028 \text{ m}\Omega$$

ระบบที่มีแรงดันไม่เกิน 35 kV จะได้ค่า $X_o = 0.995 Z_o$ แทนค่า

$$X_o = 0.995 \times 0.5028 = 0.5003 \text{ m}\Omega$$

และค่า $R_o = 0.1 X_o$ แทนค่า $R_o = 0.1 \times 0.5003 = 0.0500 \text{ m}\Omega$

ต่อไปพิจารณาค่า Z_t, R_t และ X_t ซึ่งเกิดขึ้นที่หม้อแปลงไฟฟ้า จะสามารถคำนวณหาค่าอิมพีแดนซ์ (Z) เป็นการหามาจากค่าเปอร์เซ็นต์ Z

ของหม้อแปลงที่ (U_{nt}^2 / S_{nt}) จะได้เป็นดังนี้

$$Z_t = (Z_k / 100) \times (U_{nt}^2 / S_{nt}) = (6 / 100) \times (400^2 / 1600 \times 10^3)$$

$$= 0.006 \Omega = 6.0000 \text{ m}\Omega$$

จากค่ากำลังที่สูญเสียเนื่องจากค่าความต้านทานของขดลวดทั้งสองคาน แสดงได้เป็น

$P_{ls} = \sqrt{3} \times I^2 \times R_t$ ปรับสมการใหม่เป็น $R_t = P_{ls} / (3 \times I^2)$ อีกคานหนึ่งเพื่อแทนค่า I ของสมการของ R_t ดังนี้

$S_{nt} = \sqrt{3} \times U_{nt} \times I$ ปรับสมการใหม่เป็น $I = S_{nt} / (\sqrt{3} \times U_{nt})$ นำไปแทนค่าในสมการของ R_t เป็นสมการใหม่ดังนี้

$$R_t = P_{ls} / (3 \times (S_{nt} / (\sqrt{3} \times U_{nt}))^2) = P_{ls} \times 3 \times U_{nt}^2 / (3 \times S_{nt}^2)$$

$$= P_{ls} \times U_{nt}^2 / S_{nt}^2$$
 แทนค่าตัวแปรเป็นดังนี้

$$R_t = (19.8 \times 10^3) \times 400^2 / (1600 \times 10^3)^2 = 0.0012375 \Omega$$

$$= 1.2375 \text{ m}\Omega$$

$$\text{ต่อไปคำนวณหาค่า } X_t = \text{SQRT}(Z_t^2 - R_t^2) = \text{SQRT}(6.0000^2 - 1.2375^2)$$

$$= 5.8710 \text{ m}\Omega$$

ต่อไปพิจารณาค่า R_c และ X_c ซึ่งเกิดขึ้นที่สายไฟฟ้าแรงต่ำจากหม้อแปลงไฟฟ้าไปยังตู้เมนไฟฟ้า จะสามารถคำนวณหาค่าความต้านทาน (R_c) ดังนี้

$$R_c = l \times \rho \times 10^3 / (q \times n)$$
 เมื่อแทนค่าตัวแปรได้ค่าดังนี้

$$R_c = 30 \times 0.01786 \times 10^3 / (300 \times 6) = 0.2977 \text{ m}\Omega$$

$$X_c = \chi' \times l / n = 0.08 \times 30 / 6 = 0.4000 \text{ m}\Omega$$

ขณะนี้เราได้คำนวณปริมาณต่างๆ ในเบื้องต้นจนครบถ้วนแล้ว เพื่อให้ความเข้าใจในการนำไปใช้งานที่ชัดเจนขอสรุปเป็นตารางดังตารางที่ 3 นี้

ตารางที่ 3 แสดงกระบวนการคำนวณโดยสรุป และคำนวณหาขนาดกระแสลัดวงจร

ข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณ	กระบวนการคำนวณ	R (mΩ)	X (mΩ)
ก.ระบบจำหน่ายของการไฟฟ้า $S''_{ko} = 350 \text{ MVA}$ ที่แรงดัน 12kV $U_{nt} = 400 \text{ V}$	$Z_o = 1.10 \times U_{nt}^2 / S_{nt}$ $Z_o = 1.10 \times 400^2 / 350 \times 10^6 = 0.0005028 \Omega$ $Z_o = 0.5028 \text{ m}\Omega$ $X_o = 0.995 Z_o = 0.995 \times 0.5028$ $X_o = 0.5003 \text{ m}\Omega$ $R_o = 0.1 X_o = 0.1 \times 0.5003$ $R_o = 0.0500 \text{ m}\Omega$	0.0500	0.5003
ข.หม้อแปลงไฟฟ้าของอาคาร $S_{nt} = 1600 \text{ kVA}$	$Z_t = (Z_k / 100) \times (U_{nt}^2 / S_{nt})$ $Z_t = (6 / 100) \times (400^2 / 1600 \times 10^3)$		

$Z_k = 6\%$ $P_{is} = 19.8 \text{ kW}$	$Z_1 = 0.006 \Omega = 6.0000 \text{ m}\Omega$ $R_1 = P_{is} \times U_{nt}^2 / S_{nt}^2$ $R_1 = (19.8 \times 10^3) \times 400^2 / (1600 \times 10^3)^2$ $R_1 = 0.0012375 \Omega = 1.2375 \text{ m}\Omega$ $X_1 = \text{SQRT}(Z_1^2 - R_1^2)$ $X_1 = \text{SQRT}(6.0000^2 - 1.2375^2)$ $X_1 = 5.8710 \text{ m}\Omega$	1.2375	5.8710
ค.ขนาดสายแรงต่ำจากหม้อแปลง $N = 6$ ชุด $Q = 300$ ตร.มม. $L = 30$ เมตร $P = 0.01786 \text{ m}\Omega\text{-sq.mm./m}$ $X = 0.08 \text{ m}\Omega/\text{m}$	$R_c = l \times p \times 10^3 / (q \times n)$ $R_c = 30 \times 0.01786 \times 10^3 / (300 \times 6)$ $R_c = 0.2977 \text{ m}\Omega$ $X_c = X \times l / n = 0.08 \times 30 / 6$ $X_c = 0.4000 \text{ m}\Omega$	0.2977	0.4000
คำนวณหาค่า resistance และ reactance ซึ่งลัดวงจรที่ตู้เมน MDB: R_k, X_k		1.5852	6.7713
คำนวณหาค่ากระแสลัดวงจรที่ตู้เมน MDB (rms: initial symmetrical 3-phase short-circuit current) $Z''_k = \text{SQRT}(R_k^2 + X_k^2) = \text{SQRT}(1.5852^2 + 6.7713^2)$ $Z''_k = 6.9544 \text{ m}\Omega$ $I''_k = U_{nt} / (\sqrt{3} \times Z''_k) = 400 / (\sqrt{3} \times 6.9544) = 33.2078 \text{ kA}_{rms}$			
คำนวณหาค่ากระแสลัดวงจรที่ตู้เมน MDB (peak: prospective peak short-circuit current) $K = 1.022 + 0.96899 \times e^{(-3.0301 \times R_k / X_k)} = 1.022 + 0.96899 \times e^{(-3.0301 \times 1.5852 / 6.7713)} = 1.4987$ $I_s = \sqrt{2} \times K \times I''_k = \sqrt{2} \times 1.4987 \times 33.2078 = 70.3833 \text{ kA}_{peak}$			

ถึงบรรทัดนี้ก็ได้ทำความเข้าใจหนึ่งตัวอย่างแล้วจนถึงแผงเมน MDB ต่อไปหากต้องการคำนวณต่อไปจนถึงแผงเมนย่อยเช่น SDB หรือแม้แต่เลยต่อไปจนกระทั่งถึงแผงโหลคเซ็นเตอร์ สามารถทำได้โดยใช้กระบวนการคำนวณเช่นเดียวกับการคำนวณสายเมนแรงต่ำที่ผ่านมา คำนวณทีละลำดับได้ค่า R_{c2}, X_{c2} แล้วนำมารวมกับค่าที่มีอยู่ก่อนหน้านี้ จนได้ค่า Z''_k คำนวณต่อไปจนได้ค่า I''_k, K , และ I_s สำหรับท่านผู้อ่านที่มีโอกาสใช้งานขยายความสามารถจนกระทั่งถึงแผงโหลคเซ็นเตอร์ หรือถ้าหากมีใครจะลองคำนวณที่แต่ละขนาดของหม้อแปลงไฟฟ้า และแต่ละขนาดความสามารถในการจ่ายกระแสลัดวงจรที่ค่า MVA ค่าต่างๆ แล้วอาจนำข้อมูลมาโพสต์ใน Facebook ของสมาคมฯเป็นแบ่งปันข้อมูลกันนะครับ...

ผู้เขียนบทความ

นายสุวิทย์ ศรีสุข
 วิศวกรไฟฟ้า-ที่ปรึกษาดิสรระ
 การศึกษา ปริญญาตรี- วิศวกรรมไฟฟ้ากำลัง
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 ประสบการณ์ ทำงานกว่า 25 ปี งานด้านไฟฟ้ากำลัง